

EVROPSKA LISTINA O ŠPORTU ZA VSE: INVALIDI

Odbor za razvoj športa (Committee for the Development of Sport - CDDS) pri Svetu Evrope je leta 1980 organiziral seminar o 'športu za mentalno prizadete osebe' in naročil študijo o športu za prizadete kot prispevek v mednarodnem letu invalidov (1981). Tega leta so na svoji tretji konferenci, na Palmi de Mallorci, evropski ministri za šport sprejeli resolucijo, v kateri so načrtali prednostne vsebine tako evropske, kot državnih politik športa za invalide. Leta 1984 so se ministri na svoji četrti konferenci sešli na Malti in sprejeli resolucijo, v kateri so prosili CDDS, da okrepi svoje delovne napore in pripravi osnutek priporočila vladam. Listino je pripravila skupina strokovnjakov, ki jo je ustanovil CDDS. Skupino so sestavljali predstavniki Belgije, Finske, Francije, Nizozemske, Norveške, Portugalske, Španije, Švice, Velike Britanije in Zvezne republike Nemčije.

Osnutek je bil, potem ko ga je CDDS leta 1986 odobril, izročen 5. konferenci evropskih ministrov za šport (Dublin, 30. september - 2. oktober 1986). V resoluciji št. 1, ki so jo ministri na konferenci sprejeli, so to besedilo 'z zadovoljstvom sprejeli in potrdili'.

4. decembra 1986 je Odbor ministrov Sveta Evrope listino sprejel v obliki priporočila takratnim 18 vladam držav članic Sveta Evrope.

EVROPSKA LISTINA O ŠPORTU ZA VSE: INVALIDI

Svet Evrope

Priporočilo št. R (86) 18 komiteja ministrov o Evropski listini o športu za vse: invalidi, državam članicam

Del A

Vlade držav članic naj:

1. storijo vse potrebno, da se vsi ustrezni organi javne oblasti in zasebne organizacije zavejo želja in potreb po športu, rekreaciji (tudi v izobraževanju), vseh invalidnih oseb - ne le tistih, ki so fizično ali senzorno prizadete, temveč tudi tistih, ki trpijo za organskimi ali psihosomatskimi motnjami;
2. usmerjajo svojo politiko glede na take osebe, tako da tudi njim omogočijo sodelovati v rekreacijskih fizičnih dejavnostih, ki:
 - pomagajo pri ohranjanju njihovega dobrega počutja in večajo njihovo fizično kondicijo;
 - omogočajo zapolnitev prostega časa z dejavnostmi, ki vodijo k samoaktualizaciji;
 - spodbujajo socialne stike tako med njimi samimi, kot med njimi in neinvalidi;
3. pomagajo ustreznim organom pri ugotavljanju in zagotavljanju dostopnosti in uporabnosti športnih objektov za invalidne osebe in te organe spodbujajo:

- da pretehtajo možnost o uporabi dela javnih sredstev za pomoč preoblikovanju obstoječih športnih objektov v skladu z napotki, zapisanimi v dodatku k pojasnjevalnemu memorandumu k tej listini, ali z enakovrednimi državnimi standardi;
 - da, kolikor je to pač mogoče, poskrbijo za ustreznost prihodnjih športnih objektov v skladu s temi napotki ali relevantnim državnim standardom;
 - da arhitekta in upravnik športnih objektov seznanijo s potrebami invalidov;
4. spodbujajo sodelovanje med različnimi organi javnih oblasti, ki se ukvarjajo s športom invalidov, kot so oddelek za zdravstvo, javno blaginjo, šolstvo in šport, njihovo politiko in delovanje;
 5. po potrebi spodbuja ustanovitev krovne organizacije za razvoj športa za vse invalidne osebe, tako da usklajujejo vse ustrezne interese in ekspertize;
 6. spodbujajo tiste, ki financirajo športne aktivnosti za vse invalidne osebe, da upoštevajo njihove posebne potrebe in zahteve;
 7. spodbujajo razvoj športa in rekreacije za vse invalide kot integralni del okrevanja in njegovega nadaljevanja, kot tudi zaradi njunih širših družbenih koristi;
 8. po potrebi podpirajo raziskave, ki znanstveno ugotavljajo fiziološke, psihološke, družbene in druge koristi športa za različne kategorije invalidov, kot tudi druge raziskave, ki utegnejo biti primerne in potrebne;
 9. podpira izobrazbene organe pri zagotavljanju ustrezne in realne športne vzgoje za invalidne otroke v šolah ter pri šolanju tistih, ki naj te otroke učijo;
 10. pomagajo pri zagotavljanju možnosti invalidnim osebam, ki se želijo šolati za učitelje telesne vzgoje;
 11. podpirajo možnosti usposabljanja invalidnih in neinvalidnih inštruktorjev, za prihodnje sodelovanje s priznanimi odgovornimi športnimi organizacijami.
 12. ko se odločajo o športni politiki, zagotavljajo, da so upoštevani interesi in stališča invalidov;
 13. v okviru svoje ustave zagotovijo, da to priporočilo upoštevajo tudi ustrezni krajevni in območni organi, ki so odgovorni za katero koli od prej omenjenih zadev.

Del B

Vlade držav članic spodbujajo in tesno sodelujejo s športnimi organizacijami, da bi tako:

1. razvijali primerne dejavnosti na vseh ravneh športa za invalide in še posebej, da bi jim zagotovili rekreacijsko športno udejstvovanje;
2. pretehtali možnosti, kako omogočiti invalidom vključevanje v tradicionalne športne klube in organizacije;
3. spodbudili invalidne osebe, da neposredno sodelujejo pri oblikovanju športne politike, ki jih zadeva;
4. zagotovili, da se pri oblikovanju politike in odločanju upoštevajo športni interesi invalidov;
5. priznali, da invalidi lahko dosežejo raven vrhunškega športa in tu sodelujejo v skladu s svojimi možnostmi in zagotovili, da pri organizaciji takih tekmovanj ne pride do fizičnega, psihološkega ali finančnega izkoriščanja morebitnih udeležencev;
6. nadaljevali prizadevanja na narodni, območni in krajevni ravni in v okviru odgovornih mednarodnih športnih organizacij, da bi uskladili, poenostavili in, kjer je treba, zmanjšali število klasifikacijskih kategorij in njihova merila za sodelovanje na tekmovanjih med invalidnimi osebami;
7. si bolj prizadevali, da bi invalidom omogočili tekrovati v istih disciplinah kot neinvalidom, če to želijo, vendar tako, da bi ohranili načela pravičnega in enakovrednega tekmovanja;
8. okrepili sodelovanje med njihovimi aktivnostmi, z možnostjo prihodnje združitve, tako na mednarodni kot narodni ravni, v telesu, opisanem v členu 5. dela A;
9. z razvojem politike za posredovanje večjega števila informacij o športu invalidov širši javnosti.

Tega dokumenta ni dovoljeno nepooblaščno razmnoževati ali distribuirati